

[Maigaard.]

så jeg har lidt svært ved at se sammenhængen og logikken i VK-partiernes holdning på dette felt.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil blot gøre et par bemærkninger, først til hr. Bendix. Jeg vil meget gerne foranledige, at udvalget får de oplysninger om de forskellige former og de erfaringer, vi har vedrørende de ekspropriationsbestemmelser, som er gennemført. Så vidt jeg kan overskue det, er det gode erfaringer, og jeg mener ikke, at man i nogen forhold har misbrugt de bestemmelser, som folketinget mange gange i fuld enighed har besluttet om ekspropriation i de forskellige love.

Hr. Bendix spurgte mig, hvad der skulle forstås ved eventuel ekspropriation før planlægning. Jeg vil understrege, at jeg ikke er indstillet på at gennemføre ekspropriation for ekspropriationens skyld, men kun gøre det dér, hvor det er nødvendigt af hensyn til planlægning, eller hvor en behørig planlægning måske endnu ikke er vedtaget af en eller anden grund, men hvor man alligevel ser priserne blive skruet op i det område, planlægningen kan forventes at gå videre i. Jeg mener altså ikke, at man skal ekspropriere i blinde. Man skal blot gøre det i god tid, før det er for sent.

Til hr. Guldberg kun det ene, at jeg var lidt ked af hr. Guldbergs bemærkninger om, at planlægningslovgivningen presser noget igennem ved hjælp af magtfordrejning. Jeg vil godt spørge hr. Guldberg, hvad der egentlig tænkes på. Vi har mange muligheder for at kontrollere, at magtfordrejning i samfundet ikke sker, i hvert fald i al almindelighed; vi har ombudsmanden til at varetage det, og jeg synes også, at folketinget på en ganske udmærket måde sikrer, at der ikke sker magtfordrejning ved den slags lovgivning.

Til hr. Maigaard vil jeg sige: jeg erkender, at der er huller i jordlovgivningen, og det tror jeg også vi har drøftet på et tidligere tidspunkt. Det, vi har sagt, er, at de jordlovsforslag, vi har fremsat i denne folketingssamling, er EF-relevante, men vi har udtrykkelig givet tilsagn om, at vi i kommende samling vil stille forslag på dette og en række andre områder for både i jordlov-

givningen og i planlægningslovgivningen at få bedre styr på alle disse ting.

Jeg synes, hr. Maigaard helt åbent gjorde det klart, at blot ved at fremsætte dette forslag om ekspropriation til boligformål laves der ikke en jordlovgivning. Det er et enkelt lille hul, der ønskes stoppet, men der kan være en lang række andre tilfælde. Det viser hr. Maigaard også ved at sammenholde dette forslag med problemerne om statens bolig- og byggefond, som jo skulle finansiere nogle af disse ting.

Jeg vil også godt understrege, at jeg selv synes, at da socialdemokratiet i sin tid fremsatte dette forslag, var der en sammenhæng, fordi det blev fremsat i forbindelse med lovgivningen om by- og landzoner. Jeg mener, at der på det tidspunkt var en større sammenhæng i den jord- og planlægningslovgivning, der blev vedtaget.

Guldberg: Jeg vil gerne både i anledning af bemærkningerne fra hr. Maigaard og fra boligministeren lige præcisere noget af det, jeg var inde på.

Der er for os i venstre en meget afgørende forskel på, hvordan man anvender ekspropriation som det tvangsafståelsesmiddel, det faktisk er, om man anvender den til at tage en mands private ejendom fra ham, naturligvis mod fuld erstatning, for at anvende den til et offentligt formål, der må gå forud, eller om man anvender den til at tage en mands private ejendom fra ham for at give den til en anden. Det er jo det, man løber ind i med denne lovgivning, medmindre man vil sige, at boligbyggeri ikke længere er en privat sag, men en offentlig sag, at det er kommunen, staten eller nogle af de etablerede organisationer, der har med disse ting at gøre. I så fald erkender jeg, at man kan sige, at nu er det gjort til et offentligt formål, og så dækkes den almindelige betragtning, som kan ligge bag ved tvangsmidlerne. Men det har man altså ikke sagt endnu, og da vi ikke er tilhængere af det, kan vi naturligvis heller ikke være tilhængere af en sådan lovgivning. Der er en meget afgørende forskel.

Vi har også, som flere var inde på, en lovgivning om fritidsarealer og en række af den slags ting, hvor det ikke er til brug for den enkelte, noget skal etableres, men til brug